

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Theoderici Regis Qvondam Ostrogothorum & Italiae

Cochlaeus, Johannes

Ingolstadii, 1544

VD16 C 4410

De Patria Et Mvltitudine Gotthorum. Caput I.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb00004354-8

THEODERICI REGIS
Ostrogothorum et Italiae Vita, per Io-
annem Cochlaeum.

DE PATRIA ET MUL-
titudine Gothorum. Caput I.

Theodericus Rex, quem patria lingua Die-
terich uocant, ex Illustri Amalorum Gos-
thicae gentis familia procreatus, patrem
habuit Ostrogothorum Regem, nomi-
ne Theodemirū, qui lingua Gothica Dis-
ethmarus est uocitatus. Quamuis uero et
apud Latinos & apud Graecos pro Barbaris habeatur Gos-
thi, multis tamen Nationibus barbaris fuerunt tum rebus
gestis clariores, tum animi uirtute & Procerum nobilitate
praestantiores.

Gothorum
prima et ori-
ginalis pa-
tria.

Ceterum, de primis Gothorum sedibus & natali solo,
uaria & incerta fuit permultis seculis apud Geographos et
Historicos opinio. Nā alij Scythas, alij Sarmatas, alij Ger-
manos dixerunt. Nunc autem recentiores Cosmographi,
certarum experientia edocti, affirmant, Gothos prima
origine habuisse atq; adhuc hodie habere patriā in amplissi-
ma terra septentrionali, quae ultra Germaniae oram & ma-
re Balthicum in Boream latissime extenditur, linguam ha-
bens Germanicam quidem ab origine, sed temporum mu-
tabilitate in plerisque uariatā. Paret hodie regi Sueciae, cuius
florētissimum latissimumq; est regnū in Aquilone, Quod
ueteres Scandiam aut Scandinauam dixerunt.

Scandiam.

Iacobus autē Zieglerus Landauus, uir nostro aeuo multo
eiuſa

tiuga eruditione clarus, uocat Schondiam, ab amenitate
& pulchritudine terræ. Quoniam cœli beneficio, telluris
obsequio, portuum & Emporiorum commoditate, maris
timis opibus, lacuum & fluminum piscatione, uenatione
nobilium ferarum, auri, argenti, plumbi, ferri & cupri in-
exhaustis uenis, coloni industria exercendo agro, oppi-
dorum frequentia, ciuilibus institutis, nulli cedit (ut is
inquit) beatæ regioni. Quo autem tempore Sobolem es-
miserint Gothi, ad nouas quærédas sedes, & quando Mes-
otidis & Asiæ littora occuparint, nulli ueterum explicue-
runt.

Habet adhuc hodie Gothia Ducatus & multos & am-
plos, quorum nomina sunt Dalia, Vuermelãdia, Vuestros
gothia, Ostrogothia, Hallandia, Smalãdia, Verendia, Ble-
chingia, Moringia &c. atq; in ijs urbes amplas, Emporia
celebria, & Ciuitates Episcopales, Inter quas clarissimæ
sunt Lundis et Vpsalia Metropoles, Calmaria autem urbs
magna, portus & Emporium, arcem habet, quæ operum
magnificētia certat (ut ait idem Landauus) cum arce Mes-
diolanensi.

Habet præterea insulas adiacentes, è quibus est Gothia
landia. In qua fuisse ferunt prima statua Gothorum, qui
Meotidem occuparunt. Est in ea Visbi ciuitas, quæ Empo-
rium fuit antiquum, celeberrimum olim, instar eius quod
apud Genuam Ligurum est. Postea uero Danorum &
Moschorum Piraticis excursionibus afflictum, desertum
est. Extant hodie ruinae, testantes ueterem claritatem. Est
hodieque fertilitate agri & arce & monasterijs insignis. In
reliquis namque est Cœnobium Ordinis Diui Benedicti,
In quo fertur esse Bibliotheca circiter Duum Milium &
autorum & codicum ueterum. Hæc de primis Gothorum
sedibus obiter dicta sint.

Quos

Gothi ad
Meotidē se-
des occupa-
runt.

Quoties autem mutauerint sedes ij, qui patriam egressi,
Meotidem occuparunt, & inde in Asiam Europāq, quin
etiam in Aegyptum & Africam excursionē fecerunt, per
longum esset referre, atque etiam superuacuum. Quan-
doquidem & Romani & Græci rerum scriptores, atq; etiā
Ecclesiastici Doctores Ambrosius, Hieronymus, Augus-
tinus & id genus alij per multa de ijs in literas retulerunt.
Et Aurelius Cassiodorus in prefatione operis sui, quod ua-
riarum epistolarum XII. libros continet, fatetur se XII. li-
bris Gothorum historiam desloratis (ut ait) prosperitati-
bus condidisse.

Orosius
lib. 7. ca. 12

Certe & antiquitatem & potentiam eorum clare his tes-
tatur uerbis Paulus Orosius. Gothæ, inquit, sunt, qui &
nunc Gothi, Quos Alexander euitandos pronunciauit.
Pyrrhus exhorruit, Cæsar etiam declinauit. Eorum autem
res gestas eleganter breui compendio complectitur Ludo-
uicus Viues Hispanus, in Commētario suo super XXII.
libros S. Augustini de ciuitate Dei à Cæsaribus & Augusti-
temporibus, usq; ad annos Alarici Regis Visigothorum,
qui Augustini temporibus Romam cepit atq; diripuit. Ita
clementer tamen is ac moderate se gessit, ut publico caue-
ret edicto, antequam urbem irumperet, ut si qui in sancta
loca, præcipueq; in sanctorum Apostolorum Petri et Pauli
basilicas confugissent, hos in primis inuolatos securosq;
esse sineret Gothi. Deinde in quantum possent, præde in-
hiantes, à sanguine temperarent. Quinetiā sacra uasa tam
aurea quam argentea, ex Basilica S. Petri ad se portata, iussit

Romæ per
Visigo-
thos dire-
ptio.

Aug. de Ci-
uit. dei. li. 5.
cap. 27.

Orosius
li. 7. cap. 28

integre omnia reportari, sicut clare testantur Augustinus,
Orosius & Cassiodorus.
Quanta autem fuerit multitudo Gothice gentis, quæ re-
lictâ patria ad Meotidem confedit, & ad Istrum usq; sedes
suas extendit, cōijcere licet ex rebus gestis Claudij II. Imp.
Qui

Qui ad Senatum scribens ait. Patres Conscripti militātes
audite quod uerum est, CCCXX. Milia Barbarorum in
Romanum solum armati uenerunt. Hæc si uicero, uos ui-
cem reddite meritis. Si non uicero, scitote me post Galienū
uelle pugnare. Idem postea ad Iunium Brochum Illyricū
tuentem sic scripsit. Deleuimus CCCXX. Milia Gotho-
rum, Duo Milia nauū mersimus, tecta sunt flumina scu-
tis, spathis & lanceolis, omnia littora operiuntur, campi of-
sibus latent tecti, nullum iter purum est, in gēs carrago de-
serta est, tantum mulierum cepimus, ut binas ac ternas mu-
licres uictor sibi miles possit adiūgere. Post hanc tamē cla-
dem, mox iterum in arma consurrexerunt Gothi aduersus
bellicosum Imperatorem Aurelianum, qui Claudio succes-
sit, sicuti testatur Orosius, sic dicens. Expeditione in Da-
nubium suscepta, Gothos magnis prelijs strauit, ditionēq;
Romanam antiquis terminis statuit.

Trebellius
Pollio in ut
ra Claudij.

Insignis
Claudij II.
de Gothis
uictoria.

Quamuis uero postea eandem gētem multis magnisq;
prelijs fuderint fregerintq; clarissimi Imperatores Constā-
tinus Magnus, & paulo post Theodosius Senior, nihilo-
minus tamen ad numerosos mox reparādos exercitus inex-
hausta suffecit gentis multitudo. Quorum sane exercituū
Magni &
multi Got-
thorum ex-
ercitus.
unus in Thracia Valentem Imperatorem ualidissimo cum
exercitu obutantem, non solum uicit ac strauit, uerū etiam
in fuga comprehensum combussit. Alter uero paulo post
sub Honorio Imp. Theodosij filio cum CC. Milibus, du-
ce Rhadagaso, Italiā inuadens, in Fesulanis montibus cō-
clusus interiit. Nihilominus sub eodem Honorio alius Go-
thorum exercitus in Italiam irrumpens, cum rege suo Ala-
rico, Romam biennio obsedit, cepitq; tandem atq; diripuit,
Honorio Rauennę consistente. Et hi tres exercitus ex una
gentis parte, nēpe ex Visigothis fuisse memorantur.

Pars uero altera, quæ Ostrogothorum erat, non multo
Ostrogo-
thorū bella

Bb minor

Ostrogos
thorū bella
militor fuisse creditur. Veteres dixerunt hos Getas, illos Das-
cos. Ipsi autem patrio sermone Ostrogothos ad Orientē,
Vestrogothos ad Occidentē circa Istrum habitantes die-
xerunt. Dum autem Visigothi post direptam Romam in
Hispanias profecti, eas pacifice tenerent, erupit ē Scythia
gens Hunnorum, Attila duce, qui Ostrogothos ē sedibus
suis pellens, & secū (ut multas alias gentes) in Gallias edu-
cens armatos (uti Blondus affirmat) uictus ab Actio Vas-
lentiniani III. Imp. Prefectio & à Rege Visigothorū Theo-
derico, qui contra Quingenta uirorum (quos Attila duce-
bat) Milia uires suas coniunxerant, in gloriam in Pannonia
as reuersus fuit, et post mortem eius uictus ab Ostrogothis
& à Gepidis filijs eius, mox Orientali Imperio uires Ostro-
gothorum, sub Martiano & Leone Imperatoribus, formi-
dini esse cœperunt. Quorum sane metu, Martianus cum
Persis & cum Vandalis inducias pepigit, ut integre habe-
ret contra propinquos Barbaros uires, & tamē Arneftidem
magistrū militū aduersus eos cū exercitu missum perdidit.

Leo autem, ut tutior ab eis esset, cum Illyricum uasta-
rent Ostrogothi, pactis inducijs, utramq; Pannoniā Moe-
siamq; ipsis pacifice permisit. Valerius autem rex eorū ad-
uersus Scythas egressus, infortuniter pugnas ab illis uictus
& occisus est, atq; ita totius regni potestas ad Theodemi-
rum fratrem eius deuoluta est. Hic in fidem induciarum
Leoni Imp. obsidem dedit Theodericum filium suum uni-
cum. Leo autē postea, ut regē hunc liberalitate sibi deuinci-
ret, atq; amicitia iūgeret, ultro remisit ei ē Constantinopoli
Theodericū filiū, honorifice regio & indumēto et comita-
tu deductū. Rex igitur Theodemirus tāto munere exhibi-
tatus, induciarū fœdera (quod Leonē tacito desiderare in-
telligebat) in securissimā Romanę Reip. pacē cōmutauit.
Filium autem qui duo de uigesimū agebat ætatis annū,
missis

Fœdus Leo-
nis Imp. cū
Ostrogos
thia.

missit cum exercitu in Sarmatas, Iuuenis itaq; impiger, tra
sio Danubio seu Istro (quod idē est) irruit improvulus in ^{Prima Res}
hostem. Est enim Ister maximus Europæ (ut in Metcoris ^{gia Theode}
asserit Aristoteles & post eū Mela, Strabo & Plinius) flu ^{ciexpeditio}
uius, qui utique cum exercitu facile transiri non potuit, pre ^{& uictoria}
sertim in Moesia. Et rege Sarmatarū Babach interempto,
uictor ad genitorem in Moesiam est reuersus. Hæc ea ra
tione prolixius cōmemorata sint, ut ex ijs lector intelligat,
quā nobilis ac generosus fuerit mox à cunabilis Rex iste ^{Gentes Bar}
Thodericus, cuius uitam ac regnū describere est animus. ^{baræ.}

Gens em̄ Gothorū, etsi lingua semper habita fuerit à Græ
cis & Latinis barbara, sicut & aliarū nationū linguas rece
pta iam olim opinione barbaras uocant, In plerisq; tamen
nationib⁹, ut in Persis, Indis, Phœnicis, Aegyptijs & Aes
thiopib⁹, optima olim Reip. dispositio fuisse cōmemoratur.
Et inter linguas nōnullę sunt, quę latina Gręcaq; in multis
rerū significatioib⁹ sunt magis copiosę, proprięq; et argute,
maxie si gloriātib⁹, de lāgua sua hebreis et caldeis credat, quę
admodū ego neq; temere neq; libenter credo atq; existimo.

DE NOBILITATE GE neris Theoderici. Caput II.

Qvod autē rex iste Theodericus Generis nobilitate & ^{Nobilitate}
antiquitate p̄ multos tā Occidētalīs q̄ Oriētalīs Impe ^{Generis}
rii Ro. Principes, q̄ uenerabilē Diui atq; Augusti, dicti sūt ^{Theoderici}
recesserit (ut de pprijs animi uirtutib⁹, interim nihil dicā)
facile existimabit equ⁹ lector, si collationē per aliq̄t exēpla
fecerit. Certe ea, quę in ipsū Augustū Cesarē Cicero grauis
sime in ultia, ni fallor, epistola sua scripsit, in hūc Theoderi
cum à nullo uere scribi possent. Inter multa enim alia quę
ei ex probat acerbissime sic ait.

Bb ij Quem